

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

שום רב, שום עורך דין ואף אחד לא יוכל לשנות את העובדה הפשוטה והברורה שלא יתכן כאן ענין של ירושה כלל ח"ו וח"ו, מאחר ש"הוא בחיים!"
ראה עמוד 11

ערב שבת קודש פ' קרח, בדר"ח תמוז
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שמו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

המרא דאתרא דשכונת קראון הייטס

"כאן צוה ה' את הברכה"

"אביר שבאבירים"

הרה"ג הרה"ח התמים הר"ר יהודה קלמן ע"ה

ב"ר אברהם יהושע ע"ה

מארלאו

למלאות שנה לפטירתו - ביום כ"ף סיון ה'תשס"א

ת. נ. צ. ב. ה.

*

ולזכות

זוגתו "אשת חבר" מרת ח' בת רבקה תח'י

לאריכות ימים ושנים טובות מתוך בריאות הנכונה

עד ביאת גואל צדק

*

נדפס ע"י

הרה"ת ר' אליעזר וזוגתו מרת צירל רחל

ומשפחתם שיחיו טורין

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

- העתקה -

3 דבר מלכות

בירור - מהו ג' תמוז / משיחת ש"פ קרח, ג' תמוז ה'תשמ"ה

7 כתי"ק - פרסום ראשון

לא נ"ע ולא זצ"ל / מהגהות כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ שלח ה'שית

10 זמן הגאולה

מה עונה יהודי כששואלים אותו: "הרי ספדו ספדנייא"? / קטעים נפלאים לג' תמוז

12 יומן תש"מ - פרסום ראשון

פרק ל"ח מתוך יומן תש"מ / מיום ש"ק פ' קרח - עד עש"ק פ' חוקת

14 אג"ק - פרסום ראשון

ב' אגרות קודש מכ"ק אד"ש מה"מ מתאריכים הסמוכים לשבת זו

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס
ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב
ולזכות משפחתם שחיו

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770
סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)
סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1, קרית-שמואל. מיקוד: 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)
דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

ב"ה, כ"ט סיון, תשכ"ג
ברוקלין.

הרו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' מנחם מענדל שי'

שלום וברכה!

במענה למכתבו מכ"ה סיון, בו כותב הצעות שונות בנוגע למקור פרנסתו.

ויש לבחור מהצעות המאפיות שכותב אודותם, זו - ששם ענין הכשרות בהידור
יותר, או להתבונן ע"ד הסיכויים להיות עצמאי במלאכת אינסטאלציה, אף שבכלל
להתחיל ענין חדש הרי כל התחלות וכו' - בכל זה ע"פ מ"ש ותשועה ברוב יועץ
כדאי להתייעץ בזה עם ידידים במקום.

וכיון שהכל בהשגחה פרטית, עלי החובה (והזכות) לעוררו על הכרח קביעות
עתים בלימוד פנימיות התורה נוסף על לימודו בנגלה דתורה, קביעות בכל יום
ובהוספה ביום השבת אשר קדש הוא לה'.

בטה יודע ושומר על שלשת השיעורים דהומש תהלים ותניא, ומהנכון אשר
יבדקו את התפילין שלו, - באם לא נעשה כזה במשך שנים עשר חדש האחרונים.
בברכה לבשו"ט בכל האמור

המשך מעמוד 13:

י"ג ז', ג' מאו: היום ביקר אצל כ"ק אד"ש האדמו"ר מסדיגורא ושהה בחדרו הק' שעה
ועשרים דקות לערך ודיבר עמו כ"ק אד"ש רבות על המצב באה"ק (רשימה מדברי כ"ק אד"ש
נדפסה בתרגום ללה"ק ב"יחי המלך" רסב ע' 24 ואילך), אח"כ ליוהו כ"ק אד"ש עד לדלת ג"ע
הת'.

י"ג ז', פ' מאו: בשעה 5:00 נכנס כ"ק אד"ש לומר שיחה בפני המסיימות ד"בית רבקה"
והמדריכות דמחנה "אמונה" ו"פרדס חנה" תחי', ודיבר ע"ד ימי החופש שאינם הפסק כ"אם
מעבר משלב אחד לשלב נעלה יותר, וכן ע"ד פעולת החינוך במחונך. והאריך בענין ההוראה מפי'
השבוע מבארה של מרים כו'. בסיום השיחה חילק כ"ק אד"ש מטבעות לצדקה.

בירור - מהו ג' תמוז?

מישהו יכול לטעון: אמנם שומעים ביאורים, הסברות וראיות שג' תמוז הוא יום גאולה כפי שעכשיו נתגלה למפרע – אבל הוא לא מחוייב להיות טוב יותר מכפי שהיו בשנת תרפ"ז, שאז אפילו אצל

- נשיא דורנו (עכ"פ בגלוי) היתה סברא שזהו ענין של גלות!?
- אומרים לו: מה זאת-אומרת שאתה לא מחוייב? הרי אתה שמעת אודות הגאולה, ועכשיו הנך יודע שג' תמוז הוא אתחלתא דגאולה, ובמילא, בודאי שהנך מחוייב אשר הגאולה, שהיא גם הגאולה שלך, תעורר הוספה בעבודתך כבר בג' תמוז באופן ד"כפליים לתושי"!
- משיחת ש"פ קרח, ג' תמוז ה'תשמ"ה – בלתי מוגה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"*

ההיא למדינות שבהם יכול ה' להרביץ תורה ומצוות ולהפיץ את המעיינות חוצה בלי מניעות ועיכובים.

ב. כיצד אפשר לברר האם ג' תמוז הוא ענין לטובה או לא?

הדרך לזה, כבכל ענין וענין, על-ידי שמעיינים בתורה, "אסתכל באורייתא וברא עלמא"¹, ו"תורה אור"² – התורה מאירה ונותנת לברר כל דבר ודבר.

ב"תורה אור" גופא יש לעיין במיוחד בחלק ההלכה שבתורה – כי בשאר חלקי התורה יתכנו סברות לכאן ולכאן ו"אלו ואלו דברי אלקים חיים"³, היינו, ב"תורה אור" גופא שתי הסברות הם "דברי אלקים חיים", משא"כ ההלכה נותנת בירור באופן אחד דוקא, אמת

א. התוועדות זו קשורה עם ג' תמוז, נוסף לזה שקשורה ליום השבת, כמובן ופשוט.

ג' תמוז הוא היום שבו יצא בעל המאסר והגאולה מבית האסורים, על מנת ליסוע לעיר מקלטו – קאסטרמא, כפי שהממשלה שפטה אותו.

בשעת מעשה ה' אז ספק האם הענין לטובה או לא; אמנם "כלפי שמיא גליא" שזה ה' לטובה ו"אתחלתא דגאולה", אבל כלפי בשר ודם ה' בזה ספק.

לאחמ"כ התברר גם למטה שהענין לטובה, כיון שזו היתה ה"אתחלתא דגאולה", שאח"כ הביאה לגאולה של י"ב-י"ג תמוז כששחררו אותו לגמרי (גם מהגלות בקאסטרמא), עד לשנה הבאה – הגאולה והיציאה מהמדינה

לפנינו ב' אגרות קודש מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א מתאריכים הסמוכים לשבת זו (ככל הידוע לא פורסמו עד עתה)

– העתקה –

ב"ה, כ"ז סיון תשט"ז, ברוקלין.

ועד כפר הב"ד, ה' עליהם יהיו

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבם מי"ג סיון עם המוסגר בו, ולפלא שערך עתה לא כתבו סוף דבר בנוגע לגדר תיל, סוף דבר בהנוגע לחשמל והתאורה בכפר החדש וגם הישן, סוף דבר בהנוגע לעכוב הרכבת איזה פעמים ביום על יד הכפר, התקדמות בנין הבנינים הפרטים, התקדמות בהנוגע לבנין בית הטבילה, האם כבר החליטו סו"ס והתחילו בבנין בית הכנסת, ועוד ועוד ובפרט בהענינים שצריך לנצל שעת הכושר להתרגשות והקירוב דאנשי משרדים השונים, שמובן שכל יום שהולך מתקרב ה"ל, וד"ל. ובטח יודיעוני ג"כ אם ועד הרוחני עדיין "קיים" ופעולותיו. והרי בנין בית הטבילה ולהבדיל בית הכנסת, לכאורה, גם הוא צריך להתענין בזה, ועאכו"כ בעניני החינוך וכו'. וכן בענין הבא לקמן והוא:

שלתמיהתי וגם לצערי הגיעתני שמועה מזורה, והיא – אשר מפלגה אחת עורכת התעמלות בשטח כפר הב"ד, אף שאין מפרטים אם בחדש או בישן, וההתעמלות היא בתערובות דנערים ונערות לבושים כו'. ועוד ועוד. ואם יש אמת בשמועה זו, מובן עד כמה מבהיל הדבר. ובפרט שהבא בתלונה כותב – שנעשה זה בסמיכות למוסד חינוך, בני כפר הב"ד, ועוד ועוד. והאומנם גם לדירה צריך אריכות הביאור בהנוגע לתופעה הנ"ל. וביותר התמי' גדולה, לאחר שהשמאלים נסוגו אחור מעין וכגון דא בירושלים ת"ו – עאכו"כ המפלגה שכותבים אודותה ולאחר הרעש שנעשה בשעתו בירושל"ו. ויה"ר שסוכ"ס יתחילו לבשר טוב, ואין טוב אלא תורה ומצוותי' וכמו שהוא למטה מעשרה טפחים ובחיי היום יומים.

בברכה

(* השיחה מובאת בעריכה מחודשת ובהוספת מ"מ.

(2) משלי ו, כג.

(3) עירובין יג, ב וש"נ.

(1) זח"ב קסא, רע"ב.

לאמיתו, "והוי' עמו – שהלכה כמותו בכל מקום"⁴.

ובענינו – צריכים להסתכל בהלכה ולראות מהו החילוק בין העונש דבית האסורים (היכן שבעל המאסר והגאולה ה' עד לג' תמוז) לגבי העונש דגלות (בעיר קאסטראמא), ומכך ניתן יה' ללמוד האם היציאה מבית האסורים בג' תמוז על מנת לנסוע לקאסטראמא היתה לטובה או לא.

ג. מוצאים בהלכה, שיש חומרה בזה מה שאין בזה: מצד אחד בית האסורים חמור יותר מהגלות, ולאידך גלות חמורה יותר מבית אסורים:

חומרת העונש של בית האסורים (לגבי חומרת העונש של גלות) בהלכה, יובן מכך שאחד מה"ארבעה צריכין להודות", הוא "מי שה' חבוש בבית האסורים ויצא"⁵, ואילו היוצא מגלות לא נזכר בארבעה אלו.

נוסף לזה, בית האסורים אינו עונש ע"פ תורה, ואדרבה, הוא היפך התורה [.]. משא"כ גלות היא עונש ע"פ תורה, וכמ"ש לגבי "מכה נפש בשגה"⁶ שצריך לגלות לעיר מקלט.

מזה מובן, שהעונש דבית האסורים חמור יותר מהעונש דגלות – מצד זה שהוא היפך התורה.

[.]. וכמו-כן בנוגע למאסר דכ"ק מו"ח אדמו"ר, שהי' ענין חמור ביותר בהיותו עונש היפך התורה. כלומר, נוסף על-כך שכל המאסר ה' בניגוד והיפך התורה ומצוותי', אזי גם עצם העונש על זה – ענין המאסר – ה' היפך התורה.

ובענין זה העונש דבית האסורים חמור יותר מהעונש דגלות.

[.]. וגם בפשוטות – בגלות לא מוגבלים כ"כ כמו בבית האסורים, אפשר להסתובב ולהיות יחד עם אנשי ביתו, לאכול ולעשות מה שרוצים (במקום זה עצמו), ואדרבה – כתוב שבערי מקלט צריך להיות "תיהוי לי חיותא"⁷ ולכן "מגלין רבו עמו", משא"כ בבית האסורים מאבדים את כל העצמאות ("בעה"ב שקייט") וכו'.

לאידך גיסא, יש בהלכה חומרה בעונש הגלות שלא מובאת על בית האסורים: החינוך כותב⁸ בנוגע לעונש הגלות בערי מקלט (על "מכה נפש בשגה") שצער הגלות "שקול כמעט כצער מיתה, שנפרד האדם מאהביו ומארץ מולדתו ושוכן כל ימיו עם זרים" [משא"כ העונש דבית האסורים שלא מדמים אותו ל"צער מיתה"].

יוצא אס-כן, שע"פ תורה (וחלק ההלכה שבתורה) ישנן שתי סברות האם עונש המאסר חמור מגלות או הגלות חמורה מהמאסר.

ד. עפ"ז יובן מדוע בג' תמוז בשנה ההיא – כשבעל המאסר והגאולה יצא מהמאסר על-מנת לגלות לעיר מקלטו קאסטראמא – ה' ספק, וספק ע"פ תורה, האם זהו ענין לטובה או להיפך:

מצד אחד היתה זו יציאה ממצב חמור למצב יותר קל, ולאידך היתה זו יציאה ממקום קל למקום חמור.

ובפרטיות יותר:

(6) מסעי לה, יא.

(7) מכות י, א. רמב"ם הל' רוצח ושמירת נפש רפ"ז.

(8) מצוה תי.

(4) סנהדרין צג, ב. וראה שבת קלח, ב.

(5) ברכות נד, ב. רמב"ם הל' ברכות פ"י ה"ח. טושו"ע או"ח ר"ס ריט. סדר ברכות הנהנין לאדו"ז פ"ג ס"ב.

נכרי את החשמל, ואמר כ"ק אד"ש באמצע השיחה: "וואָס פּראָוועט מען דאָ קונצען?...".

שיחה ה' – המשך הביאור בפרקי אבות. ההוראה: לפעול בכל ג' הקוין ובמיוחד בפעולות בענין החינוך ובהכנות לי"ב תמוז. בהמשך שיחה זו דובר באריכות ע"ד שלילת הטענה שהקריאה נגד "תכנון המשפחה" היא "התערבות", כביכול, בחיי הפרט; ואמר כ"ק אד"ש שזה בדוגמת פעולות הממשלה לבדוק את המאכלים ולהזהיר מפני דבר המזיק. ולבסוף הורה להרבות תעמולה בענין ריבוי הילודה אף אצל אוה"ע.

בסיום ההתוועדות (5:30) אמר כ"ק אד"ש להרי' שטיינמץ דמכיון שעושים מחר ועידות וכו' בנוגע לחינוך הילדים באה"ק, שיקחו עמם את היין והמזונות, ומסר לו את המזונות ואת היין מסר לשד"ר של חדרי תורה אור.

י"ג, י"ד, י"ה, י"ו, י"ז, י"ח, י"ט, כ' אגו: אחרי תפלת ערבית נכנס הרי' ג. ב. לחדרו הקי' של כ"ק אד"ש, להלן ראשי-פרקים מדברי כ"ק אד"ש אליו:

א. שפיץ חב"ד יבואו אליך כנראה בטענות על הכתבה שפירסמת שלא טוב כתבת וכו' (בהמשך למדובר בהתוועדות הקודמת) על הדמיון בין "שלום עכשיו", "קומניסטיים" ו"ערבים" למרגלים (ראה גליון הקודם ע' 8) – אבל לי אין שום טענות ע"ז, ואדרבה, זה נתן לי הזדמנות לדבר ע"כ עוד שיחה, ואל תכניס "תיקון טעות" על ה"כתבה הנ"ל כי-אם תכתוב כתבה חדשה בנוגע לזה (ותתקן בה את הטעון תיקון בכתבה הנ"ל) מפני שאין ברצוני "צו פארטשעפען זיך" עם המרגלים ועם קרח, ושכולם ידעו שהרבי מליובאוויטש "האָט זיך פּאַרטשעפעט" עם המרגלים וקרח... [והוסיף כ"ק אד"ש: בהזדמנות הקרובה אסביר ג"כ מדוע קוראים את הפרשה בשם בלק.

ב. בנוגע למלאות 100 שנה מיום ההולדת כ"ק מו"ח אדמו"ר – צריך לקשר זאת עם ילדים (אבל לא בשמי), וזה קשור עם שנה זו שהיא הכנה לשנת הקהל, והחידוש דשנת הקהל הוא – גם להקהל של "טפס", ושומעים את "קריאת המלך", וזהו "מפי הגבורה". וסיפר כ"ק אד"ש את הסיפור על כ"ק מו"ח אדמו"ר כשישב בבית הסוהר ואמר שרוצה לראות את נכדו, והסיבה שרוצה שהנכד יראה אותו בפעם האחרונה כשהוא עומד מאחורי סורגים, ומכאן רואים שהענין ד"י"ב תמוז קשור עם הילדים. [והוסיף כ"ק אד"ש: ישנם החושבים שכבשתי כבר את העולם, וישנם החושבים שאכבוש את העולם, אבל שלא יקשרו את הענין דמאה שנה איתי אלא עם כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ג. ע"ד התעסקות הרבנים בדברים של מה-בכך, בשעה שיש בעיות כלל-יהודיות הדורשות תיקון, כגון טהרת המשפחה וכשרות, הם חושבים שעדיין חיים בעולם שלפני 50 שנה ושוכחים על התקופה שבה נמצאים וכו' וכו'.

ד. כ"ק אד"ש אמר שבג' תמוז נוסע לאוהל, ויזכיר שם את מנחם בן... (בגין).

המשך בסוף עמוד 15:

לפניכם פרק ל"ח מ"יומן תש"מ" מיום ש"ק פ' קרח - עד עש"ק פ' חוקת

היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע

[תודתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסום יומן זה ע"ג גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

ע"ק פ' קרח, ט"ז סוף: כשהגיע כ"ק אד"ש בבוקר מביתו הודיע שתקיים התוועדות. בתפילת שחרית עמד כ"ק אד"ש מתחילתה עד לקריאתה.

בשעה 1:30 נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות, ופתח בשיחה אי ע"ד הקביעות דשבת זו בלי סיון - ר"ח תמוז, שמחברת את בי החדשים הקשורים למאסר והגאולה, וההוראה - להוסיף בעניני בעל הגאולה, ובפשטות: הפצת לימוד התורה, ובמיוחד - באופן ד"עשרה שישבים (באהבת ישראל) ועוסקים בתורה".

שיחה בי - אודות הקביעות בש"פ קרח, שאע"פ שחלק על משה רבינו בכ"ז נק' פי בתורה על שמו, ודיבר על ההבדל בין מחלוקת קרח לקרח עצמו (בדוגמת המרגלים וחטא המרגלים), והביא רמז לכך בפרש"י. ההוראה בפועל: למצוא את הטוב בכאוי"א מישראל ועי"ז לקרבו.

בסיום שיחה זו החלו לנגן "וכל קרני רשעים אגדע גו"י" - ואמר כ"ק אד"ש: זה עתה דובר שקרח הי' צדיק גמור, ומדוע "להכעיס" החלו ניגון זה דוקא... והורה כ"ק אד"ש לנגן "הנה מה טוב ומה נעים".

אחי"כ צוה לנגן ואמר מאמר "די"ה השמים כסאי גו"י".

שיחה גי - שאלות בפרש"י (טז, כה), בלקוטי לוי"צ (עי' שעה) ובפרקי אבות (פ"ד מ"א), והחל לבאר את הפרקי אבות. כן דובר ע"ד ההשתדלות בפעולות עם ילדי ישראל במיוחד.

שיחה די - הביאור בכהנ"ל (באמצע הביאור כבה לפתע החשמל וכעבור זמן מה הדליק

מצד אחד היתה סברא (ע"פ תורה) שמאסר חמור מגלות, משום שבבית האסורים לא היתה לו עצמאות כלל, משא"כ קאסטרמא הוא מחוז שלם, וביכולתו להסתובב שם, להתפלל וללמוד תורה, עד כפי שהי' בפועל - שהתענינו במצב היהדות שם ובנו מקוה⁹ שענינו "זדקתי עליכם מים טהורים וטהרתם"¹⁰ - הכנה לגאולה העתידה לבוא, ובמילא גם לגאולה מגלות זו הפרטית, שהרי כל גאולות שם חד הוא¹¹.

ולכן כאשר יוצאים מהמאסר והולכים לעיר מקלט - קאסטרמא, הרי זה ענין טוב.

לאידך גיסא, היתה סברא ע"פ תורה שעונש הגלות בקאסטרמא חמור יותר מהמאסר בבית האסורים - כי כל זמן שהי' במאסר עוד לא ניתן פסק-דין ברור (מאוה"ע) מה יהי' דינו, ובמילא היתה קיימת אפשרות שישחררו אותו לגמרי. משא"כ כאשר יצא מהמאסר וגלה לקאסטרמא, הי' זה לאחרי שפסקו פס"ד ברור שעליו ללכת לגלות, ולאחר שנותנים פס"ד בפועל - קשה לשנותו, כפשטות הענין, ובפרט ש"מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא"¹².

ונמצא, שהספק בדבר (האם היציאה מבית האסורים בג' תמוז היתה לטובה או לא) הוא ספק ע"פ תורה.

ומזה גופא שהי' ספק בדבר פה למטה - מובן, שהי' ספק למעלה, ומכך נשתלשל הספק למטה.

אמנם באמת "כלפי שמיא גליא" שלפועל זה יתברר לטובה, ו"נעוץ תחלתן בסופן"¹³ - אך למעלה גופא ישנם חילוקי דרגות: ישנה דרגא נעלית בבחי' "לבא לפומיא לא גליא"¹⁴ ובה אכן יודעים שבפועל ג' תמוז הוא ענין טוב, אבל ישנה דרגא תחתונה יותר שלגבי' ישנו ספק בדבר, וממנה נשתלשל הספק למטה - שאפילו אצל יהודים הי' ספק האם זהו דבר טוב.

ועד כדי כך הי' הספק - שאפילו אצל נשיא דורנו, עכ"פ בדיבורו בגלוי, לא שמעו אז שזה ענין של גאולה, ואדרבה - ענין של גלות.

ה. [. . .] במה דברים אמורים - שהי' (דרגא שבה הי') ספק פה למטה בגלוי - בשנה ההיא, אבל במשך הזמן, ועאכו"כ עכשיו, נתגלה שהיציאה מהמאסר בג' תמוז היתה ה"אתחלתא דגאולה", שאח"כ הביאה לגאולה גם מעיר מקלטו ב"ב-ל"ג תמוז, עד שבשנה הבאה יצא לגמרי ממדינה ההיא, ואזי נקבע יום זה ליום של גאולה, כפי שכותב במכתבו הידוע¹⁵ [ע"ד מה שהי' בנס חנוכה - ש"לשנה אחרת קבעום ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה"¹⁶].

וסופו מוכיח על תחלתו - סוף הענין גילה שגם תחלת הענין בג' תמוז (שלכתחילה הי' ספק וסברא שזה ענין של ירידה) הוא יום גאולה - "אתחלתא דגאולה".

זאת-אומרת: הגאולה היא לא רק מכאן ולהבא, היינו מזמן בירור הספק ואילך, שהרי

(13) ספר יצירה פ"א מ"ז.

(14) ז"ח בראשית ה, א. מדרש תהלים ט, ב. וראה ג"כ זח"א רנג, א. סנהדרין צט, א (בפרש"י שם).

(15) נדפס בסה"מ תרפ"ח ע' קמו ואילך. תש"ח ע' 263 ואילך. אג"ק שלו ח"ב ע' פ ואילך.

(16) שבת כא, ב.

(9) ראה לקו"ש ח"ד ע' 1063. חח"י ע' 226.

(10) יחזקאל לו, כה. וראה יומא פה, ב - במשנה. רמב"ם הל' מקוואות בסופן.

(11) ראה פרש"י ד"ה אתחלתא - מגילה יז, ב.

(12) ברכות נח, א. זח"א קצז, רע"א. ח"ג פרשתנו קעו,

ב.

אין בכך כל חידוש מאחר וזה כבר נתברר – אלא הגאולה היא גם **מלמפרע**, מעיקרא.

ו. [.] מכך מובנת ההוראה לכא"א בעמדנו בג' תמוז:

מישהו יכול לטעון, אמת אמנם ששומעים ביאורים, הסברות וראיות שג' תמוז הוא יום גאולה כפי שעכשיו נתגלה למפרע – אבל הוא אינו חייב להיות טוב יותר מכפי שהיו בשנת תרפ"ז, שאז אפילו אצל נשיא דורנו (עכ"פ גלוי) היתה סברא שזהו ענין של גלות?

אומרים לו: מה זאת-אומרת שאתה לא מחוייב? הרי אתה שמעת אודות הגאולה, ובמילא **עכשיו** הנך יודע שג' תמוז הוא "אתחלתא דגאולה", ואתה שמעת מה שבעל הגאולה כותב במכתבו הידוע¹⁵ (לחגיגת י"ב תמוז הראשונה) ש"לא אותי בלבד גאל הקב"ה בי"ב תמוז, כי אם גם את כל מחבבי תורתנו הקדושה, שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל (רק) יכונה" – במילא, בודאי שהנך מחוייב אשר הגאולה, שהיא גם הגאולה **שלך**, תעורר הוספה בעבודתך כבר בג' תמוז באופן ד"כפליים לתושי"17!

ויתירה מזו: לא רק שאתה מחוייב בזה, אלא כיון שישנו ציווי "מעלין בקודש"¹⁸, צריכה להיות אצלך הוספה בעבודה בכל שנה ושנה, אפילו לגבי העבודה כפי שהיתה בפעם הראשונה בשנת תרפ"ז!

וממשיך להקשות: באיזה פרט בעבודתו צריך הוא להעלות בקודש, הרי ישנם תרי"ג מצוות?

והרי באיזו מצוה שרק יתחיל – יבוא מיד

ה"קלוגינקער" בריצה ויטען: מי אתה י"א-טיביע-דאם" שתוכל למדוד באיזו מצוה מהתרי"ג מצוות להעלות בקודש, כאשר התורה אומרת¹⁹ "לא תהא יושב ומשקל במצוותי של תורה" אלא "קלה שבקלה" ו"חמורה שבחמורה" הם שוות; בכל מצוה שרק יתפוס – יטען ה"קלוגינקער": הרי ישנם עוד תרי"ב מצוות! ומה יוצא מזה בפועל – שהוא לא עושה כלום, הוא לא מעלה בקודש כלל אפ"י במצוה אחת!

אומרים לו: אין צורך לטרוח ולחפש באיזו מצוה להעלות בקודש – כיון שבעל הגאולה כבר הודיע, שהשליחות של דורנו זה היא לעסוק **בהפצת המעיינות חוצה!**

במילא יש לו מיד את ההוראה מג' תמוז, שעליו לעשות את העבודה ביתר שאת וביתר עוז, באופן ד"מעלין בקודש", בהפצת המעיינות חוצה בתור חלק מהפצת היהדות, או להיפך: הפצת היהדות בתור חלק מהפצת המעיינות חוצה.

וכמדובר כמ"פ²⁰ הדיוק בכל ג' הלשונות "יפוצו מעינותיך חוצה": עליו להביא את המעיינות עצמם, באופן **דיפוצו**, ובחוצה ממש, עד שפועל מהחוצה שיהי' דירה לו ית' בתחתונים.

והיות שתובעים ממנו עבודה זו, ו"איני מבקש כו' אלא לפי כחן"²¹, בודאי שיש לו את הכחות לפעול זאת בשמחה ובטוב לבב, בשמחה אמיתית ובטוב לבב אמיתי,

שהרי הקב"ה מברך אותו בבני חיי ומזוני רויחי, ובכולם – רויחי.

20 ראה לקו"ש ח"ד ע' 1119 ואילך ובהערות. וראה שיחת ג' תמוז תש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 691 ואילך).
21 במדבר פ"ב, ג. תנחומא נשא יא.

17 איוב יא, ו.

18 ברכות כח, א. וש"נ. ז"ח קסב, רע"ב.

19 תנחומא עקב ב. דב"ר פ"ו, ב. יל"ש יתרו רמז חצר. משלי רמז תתקלז.

ברוחניות!

אדם שאין לו מושג אלא בגשמיות ובחומריות, וכל דבר נמדד אצלו רק לפי מה שענינו רואות וחושיו הגשמיים קולטים, הוא מודד כל דבר רק בדולרים שאפשר להפקידם ב"בנק"...

– **הרבי חי** ("דער רבי לעבט") **בגשמיות בעולם הזה הגשמי והחומרי שלושים וחמש שנה, ובכל רגע ורגע מהם הוא מתחזק ונעשה יותר בריא, יותר רענן ויותר חי** ("נאך מערער און נאך שטארקער או נאך פרישער און נאך לעבעדיקער")!!!

שום רב, שום עורך דין ואף אחד לא יוכל לשנות את העובדה הפשוטה והברורה שלא יתכן כאן ענין של ירושה כלל ח"ו וח"ו, מאחר ש"הוא בחיים", ולא שייך לדבר על ירושה כאשר הוא עצמו חי!

(תרגום חפשי משיחת ט"ו תמוז ה'תשמ"ה, ע"פ סרט ההקלטה - בלתי מוגה)

הוא פסק על עצמו

וי"ל, דע"י שמביא בהמאמר מ"ש במדרש שמרדכי בדורו ה' שקול כמשה בדורו, עי"ז פסק בעל המאמר את הדין על עצמו¹⁶, שהוא הרעיא מהימנא (בגילוי) של כל אנשי הדור.

16 ע"ד הפירוש בלשון המשנה (אבות רפ"ג) "דין וחשבון" (דין ואח"כ חשבון) – ע"פ דברי המשנה (שם מט"ז) ש"נפרעין ממנו מדעתו ושלא מדעתו", שלאחרי שהאדם פוסק מדעתו דינו של חבירו, פוסק דין לעצמו שלא מדעתו, כיון שע"פ "דין" זה עושים "חשבון" בנוגע למצבו הוא (ראה לקו"ש ח"ו ע' 283. וש"נ).

(מקונטרס פורים קטן - תשנ"ב)

"רגלים" ו"ידיים" בעולם דלמטה

ובימינו אלו: מכיון שנשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, נמצא ב"עולם האמת" – זקוק הוא שגם בעולם דלמטה יהיו לו **"רגלים"** ו"ידיים" וכל שאר האברים, שיעסקו בהפצת תורתו עד למעשה בפועל. וכדי שכל זה יהי' בהצלחה – צריך הדבר להעשות באופן מאורגן, ולכן, ישנו אחד, אשר "עבד לעם הזה נתתיך", שתפקידו לארגן פעולות אלו.

(משיחת י"א ניסן ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

ישנה ההתגלות דמשיח

בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם **ההתגלות** דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש! (משיחת ש"פ וירא ה'תשנ"ב - מוגה)

לא נ"ע ולא זצ"ל

לקראת ג' תמוז הבאנו צילום נדיר ונפלא (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ שלח, מבה"ח תמוז ה'שי"ת

(רוב הקטע שלפנינו נדפס בלקו"ש חי"ח ע' 462 ואילך (לאחרי הגהה נוספת) ההתוועדות כולה נדפסה ב"שיחות קודש" ה'שי"ת (הוצאה חדשה) ע' 88 ואילך)

להלן הקטעים שבהם הוסיף כ"ק אד"ש הגהות בכת"ק (באו בהדגשה):

. . אשר המאמר הלזה גופא שאמרו הבעש"ט הוא נתינת כח לברר את הגוף, וואָרום דער פסוק איז דאָך פריער אויך געשטאַנען, והבעש"ט הוסיף שגילה פירוש בזה שאמרו, וכ"ק אדמו"ר הכ"מ הוסיף בזה שגילה את התורה הלזו באופני פרסומים שונים, הנה בזה גופא הוא הנתינת כח על בירור הגוף, דהנה הנשיא כ"ק אדמו"ר הכ"מ הוא הנשיא הבעש"ט אלא שהוא בגוף אחר, דהרי ענין ההשתל' אינו שייך בהמאור עצמו, כי העצמי אויב ער איז, איז ער אין גאַנצן כמו שהוא, אשר משו"ז הנה יפתח בדורו – לענין ובאת אל השופט – כשמואל בדורו, מפני שבדור הזה הוא הבעש"ט והמשה רבינו שבדורנו, כמאמר אפשוטא דמשה בכל דרא ויתרה מזו ארז"ל (ב"ר פנ"ו, ז) אין לך דור שאין בו כמשה רבינו, וע"י שגילו לנו התורה הזאת בזה גופא נתנו לנו כח ועז לברר את החמור שענין החמור הוא כמאמר שור לעול וחמור למשא, היינו שכל ענין המצוות הוא אצלו רק למשא, והבירור א"א להיות ע"י שכל שיראה לו אשר באמת אי"ז משא, כי את זה לא יקבל מפני שהוא חומרי בעצם, רק כל עבודתו צ"ל בקב"ע דוקא, ולפעמים גם את זה אינו מקיים . .

. . ואמר [כ"ק אד"ש]: ווער קען דאָס מגביל זיין מיט'ן וואָרט נ"ע, ג"ע התחתון או העליון, און הויך אָן אַ שיעור, והשנית צוליב וואָס דארפ'ן מיר אים אַוועק שיקן פון אונז, און ער וויל דאָך אַ ודאי ניט אָפּ רייסן זיך פון אונז, ונמצא אתנו, וכדאי' בגמ' יבמות שאמר דוד אגורה באהלך עולמים, וכי אפשר לו לאדם לגור בב' עולמות . . ויש ישיבה של מעלה, שלומדים בה ענינים של מעלה (קונ' ח"י אלול תש"ג ע' 15. לימוד החסידות ע' 18). והנה קודם ההסתלקות ה' גם כן בישיבה של מעלה, אך זה ה' בהעלם, ובגילוי ה' בישיבה של מטה, ואח"כ הוא להיפך, אבל בעצם הענין אין בזה שום שינוי כלל, רק ההפרש הוא רק בהעלם וגילוי, מה בהעלם ומה בגילוי, אבל בעצם אין שום שינוי כלל, כי ה' מאתו לא תצא כו', ולהיות אשר א"א להיות "והטוב" כ"א כשנהל' יחד עם כ"ק אדמו"ר הכ"מ, הרי בודאי נמצא אתנו.

המשך הפענוח בשולי צילום הכתי"ק שבעמוד הבא

מה עונה יהודי כששואלים אותו: הרי "ספרו ספרנוניא"?

תרגום חפשי ללה"ק – בעריכת מערכת "יחי המלך", ע"פ רשימה פרטית*

הגמרא אומרת¹ ש"יעקב אבינו לא מת", ומסבירה מדוע – כיון ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים".

במשך כל הדורות אין אף נקודה בזמן ונקודה במקום שהי' בה הפסק בזרעו בחיים, רחמנא-ליצלן, שאזי יעקב אינו חי – רחמנא ליצלן, הי' לא תהי'!

התורה אומרת שההוכחה היחידה לכך ש"הוא בחיים" היא מתי ש"זרעו בחיים", ש"זרעו" הכוונה לכל יהודי – אנשים נשים וטף, שהם כולם זרעו של יעקב.

. . וכאשר שואלים יהודי: כיצד אתה יכול לומר ש"יעקב אבינו לא מת", הרי "ספרו ספרנוניא וחנטו חנטייא" עם כל שאר הענינים?

עונה הוא: "אנא קרא קדריש!" אינני יודע משום "קונצים" ופוליטיקות ("קיינע קונצן און קיינע פאָליטיק").

ועל מה שמקשים – הרי היו כל הענינים הנ"ל? עונה הוא: אינני יודע משום ספרונים ושום קברנים – "אנא קרא קדריש", ללא שום פלפולים, אני יודע רק מה שכתוב בתורה: "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ ויחי, י"ב טבת ה'תנשא – בלתי מוגה)

הרבי חי בגשמיות בעולם הזה הגשמי והחומרי!

. . לך ודבר עם אדם שכזה, הטוען שהרבי נמצא כבר שלושים וחמש שנה בעולם האמת!

הוא בעצמו השתתף ב"לויה"?!... וא"כ, מה אתם מזכירים אותו בעולם הזה הגשמי (אלא אם כן ניתן להרויח עוד כסף ע"י הזכרת שמו...) – הרי הוא נמצא מזמן בעולם האמת,

* מרשימה פרטית של כמה מהתמימים ש"ל על-ידי "קבוצת תלמידי בית המדרש אהלי תורה" ברוקלין נ.י. ה'תנשא. עוד משיחה זו ראה בסה"ש הנש"א ח"א ע' 225.

1) תענית ה, ב: "יעקב אבינו לא מת . . וכי בכדי יעקב", "חי הוא לעולם".

